

[Bo Kristensen]

indhold, som ikke giver yderligere stress, men giver en dagligdag, som er værd at leve, også på arbejdspladsen.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

De konservatives ordfører holdt selvfølgelig en tale, som der ikke var nogen overraskelser i. Blot én ting vil jeg spørge om ikke den konservative ordfører vil forklare os. Det er den indre logik i, at man ikke kan have flere offentligt ansatte, der bestiller noget, men godt kan have en hel masse offentligt ansatte, som ikke må bestille noget. Det er jo det, der er logikken i, at man tillader, at 346.000-347.000 mennesker går arbejdsløse, og man til gengæld ikke vil være med til at ansætte f.eks. 60.000 flere i den offentlige sektor. Man laver dem bare om til offentligt ansatte, der ikke må bestille noget for penge, i stedet for at lave dem til nogle, der må bestille noget for pengene.

(Kort bemærkning).

Bo Kristensen (KF):

Jeg er lidt ked af, at fru Lilli Gyldenkilde ikke har forstået, hvad jeg har sagt, for når vi taler om ansættelse i den offentlige sektor, er det jo ikke bare spørgsmålet om at give dem en løn; det drejer sig også om at give dem et skrivebord, det drejer sig om at give dem en funktion, og dermed får man altså nogle andre omkostninger end selve den løn, som skal stå i finansbudgettets lønningsregnskab.

Den anden del af det er de omkostninger, der er ved at have en ansat i den offentlige sektor, og det er ingen bebrejdelse for, at man har de omkostninger, men de er altså følgevirkninger af, at man har 1 ansat mere. Det har vi jo oplevet i 1970'erne, at de mange flere, der er blevet ansat, har bevirket, at på mange felter i den offentlige sektor har man et særdeles dårligt arbejdsmiljø.

Ikke engang et skab til sit tøj har man på sin arbejdsplads, for det har der ikke været råd til, for det drejer sig kun om at ansætte flere i den offentlige sektor.

Vi kan tage vores politistationer, hvor der er puttet for mange politibetjente ind i en politistation, uden at der egentlig er nogle rammer, hvor man skaber et ordentligt ar-

bejdsmiljø; i fængselsvæsenet er det det samme osv. osv. Det hjælper altså ikke, at man putter dem derind, der er også den omkostning, der hører med ud over lønnen, således at de får et ordentligt arbejdsmiljø på deres arbejdsplads.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg synes, hr. Bo Kristensen kom med et meget interessant indlæg, og jeg ved, der kommer flere borgerlige ordførere efter ham, så kunne vi på et tidligt tidspunkt få afklaret – for der må selvfølgelig være en argumentation, som ikke bare borgerlige ordførere, men en stor kreds i befolkningen har interesse i at kende – hvorfor man kan udtale sig om indkomstudviklingen på arbejdsmarkedet, som er et rent overenskomstansættende, men ikke om arbejdstiden?

Jeg er sikker på, at der er en naturlig forklaring på det. Jeg kender den bare ikke.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Selvfølgelig var det ikke nogen særlig logisk forklaring, vi fik af hr. Bo Kristensen. Hr. Bo Kristensen talte om, at vi mangler skriveborde og vi mangler skabe. Ja men så lad os da producere nogle skriveborde og nogle skabe, for det sætter jo også folk i arbejde.

Det lader sig ikke gøre at argumentere ud fra, at den offentlige sektor må der ikke ansættes flere mennesker i. Vi ved, at i de kommende år skal vi skabe 60.000-70.000 nye job, hvis ikke vi fordeler arbejdet bedre i dette samfund, og så kan det ikke nytte at køre videre med en gammel, gammel, ældgammel konservativ tankegang om, at alt, hvad der foregår i det offentlige, er dårligt, og alt, hvad der foregår i det private erhvervsliv, er godt. Den holder ikke vand.

(Kort bemærkning).

Bo Kristensen (KF):

Det er muligt, at det er gået hen over hovedet på fru Lilli Gyldenkilde, at vi har en finanslov, der har et underskud, og at vi altså på alle mulige måder laver besparelser og oven i købet i disse dage forhandler om fi-